

Morten Østergaards folkemødetale

Taler

Morten Østergaard
Politisk leder for Radikale
Venstre

Dato

14. juni 2018

Sted

Allinge, Bornholm

Kage? Kage?

Kage, når vi når udlændingestramning nummer 100.

Det var, hvad Kristian Thulesen-Dahl lovede i Folketingssalen for et par uger siden.

En løfte leveret med et smørret grin. En statsminister der sidder og godter sig. Og et Folketing der fniser med.

Ikke kage, når vi har løst integrationsproblemerne.

Ikke kage, når flere unge har fået en uddannelse.

Ikke kage, når Co2-udledningen igen falder.

Nej! Vi fejrer menneskers ulykke. Uanfægtet, at vi i dag ikke er bedre rustet til at løse den næste flygtningekrise, bremse klimaforandringerne eller løse virkelighedens problemer, end vi var i går.

For mig er det præcis det, der gør, at tilliden til os folkevalgte svigter. Præcis det, som har brug for et klart modsvar. Præcis det, der får mig til at sige: Nok er nok!

Det er tid til et opgør. Med politik, der bare er et spil om magten, men som ikke handler om at løse problemerne.

Med politik, der bare bliver kampen om symbolerne, men ikke om løsningerne.

Og med politikere, som mener, at det er en god dag, når de har taget penge fra de fattigste familier i Danmark med det resultat, at der er blevet flere fattige børn.

At det er en god dag, når der er skabt splid fremfor samling.

Og at det er en god dag, når vi har skubbet ansvaret for en af de største

humanitære katastrofer siden 2. verdenskrig over på andre.

Det er tid til et opgør med det, vi kunne kalde dansk politiks sømmåtte. Dem der ruller ud, når vi sætter kursen mod fremtiden, er ved at komme op i fart, og punkterer, dæk for dæk, de hjul der skal bære os fremad.

Så vi ikke former fremtiden. Men bliver offer for den. Så vi ikke tager vores skæbne i egne hænder. Men står stille og spiser kage, når forslag nr. 100 har gjort livet svært for andre.

Det er jo derfor vi hele tiden har sagt, at der er brug for en ny regering i Danmark. Men vi vil ikke nøjes med en ny regering. Vi vil også have en ny retning for vores land.

Derfor har jeg også sagt, at nok er verden god, men heller ikke Socialdemokratiet kan blæse og have mel i munden. I kan ikke både regne vores politik fra og tælle vores mandater med. Det handler ikke om poster og personer. Men om retningen for Danmark.

Vi vil bringe Danmark fremad. Med rigtige løsninger på virkelige problemer.

Derfor vil jeg i dag give en garanti:
Jeg garanterer, at vi efter næste valg kun støtter en regering, der gør sig uafhængig af Dansk Folkepartis politik.

Og se det blir en god dag!

Danmark har brug for en ny retning. Men hvorhen tænker I måske?

For mig handler det om børnene. Om den næste generation. Så lad mig gi' ordet til en af dem. Min søn Emil, der som mange andre femårige indimellem uforvarende spyr livsvisdom, som en anden Dalai Lama.

Han har haft lidt svært ved at kende forskel på i går og i morgen og hvad betyder hvad. Det er noget, vi har talt meget om. Indtil han en dag stoppede op. Kiggede

på mig. Og sagde. "Nå ja far, i morgen. Det er jo en ny dag, vi ikke har prøvet endnu."

Bingo Emil. Sådan skal politik også være. I morgen ER en ny dag. Og hvad vi gør med den nye dag, er helt op til os.

I september deltog jeg på Dansk Industris årsmøde. Temaet var FNs verdensmål. I ved, planen for hvordan vi gør hele verden mere bæredygtig. Hvor alle lande har forpligtet sig på 17 bæredygtighedsmål: En renere verden. En sundere verden. En mere retfærdig verden. En verden, hvor alle har adgang til uddannelse. En kæmpe vision som dansk erhvervsliv har taget til sig. For virksomhederne ved, at i morgen kan man leve godt af at gøre godt.

Ugen efter årsmødet åbnede Folketinget. Hvad blev temaet i åbningsdebatten? Hvordan politikerne på Christiansborg kunne gribe mulighederne, for at udvikle verden, når nu danske virksomheder stod på spring?

Næ, nej! Folketinget valgte at bruge deres tid på at diskutere burkaforbud. Hverken Mette Frederiksen eller Lars Løkke støttede et forbud, da debatten startede. Det gjorde de begge, da den sluttede. Det siger alt om dansk politik lige nu. Og de visioner, der er for i morgen. Eller manglen på dem.

Tænk hvis vi i stedet for sømmåtter og nej-politik, turde række ud efter stjernerne. Turde sætte ambitionerne om et land, der ville vise hele verden, hvordan. Gav baghjul til pessimismen og sortsynet.

Hvis vi gjorde som Andreas Mogensen. Mange mener, jeg gør det hver uge, men faktum er, at han er den eneste dansker, der har forladt planeten. Jeg var ministeren, der fik lov at fortælle ham, at hans drøm og årevis af hårdt arbejde blev til virkelighed. Hele Danmark så med, da han nåede den internationale rumstation. Sådan skal vi gå til politik. Intet mål er for ambitiøst.

Det er den tro, den gejst, den vilje, vi skal bygge Danmarks nye retning på. Så kommer vi fremad!

Jeg bliver altid så stolt, når udenlandske gæster forbløffes over, at vi bare kan

åbne vandhanen og drikke. Sådan skal det også være for vores børn. Men så må ambitionsniveauet række videre end til en landbrugspakke, der bringer vores drikkevand i fare. Vi skal da sørge for, at vores børn, deres børn og deres børn aldrig behøver at drikke vand fra flaske i Danmark.

Og vi skal videre, når det handler om den grønne omstilling. Danmark kan ting, ingen andre tror muligt. Om 10 år kan al vores strøm og varme komme fra bæredygtige kilder. Vi kan have 1.000.000 elbiler på vejene. Og vi kan skabe et landbrug, der leverer mere økologi i kølediskene. Mere grøn natur i hele landet. Og flere sorte tal på bundlinjen hos landmændene. Fremtiden er slet ikke så sort. Den er grøn. Fremad!

Uddannelse er et andet område, der savner ny tro, gejst og vilje. Lige nu er uddannelse den brønd, som alt for mange politikere henter penge i, når de lige står og mangler. Dagpenge finansieret med et uddannelsesloft, som tager muligheder fra unge. Politiforlig finansieret med besparelser på ungdomsuddannelser. Mere kortsynet bliver det ikke. Vi må hæve ambitionerne.

Vi er så stolte over, at vores børn og unge er både kreative og formår at tænke kritisk. Og enhver, der som jeg, har mere end et barn, ved, at selvom arvemassen er ens, så er alle børn forskellige. Alligevel udsætter vi dem for mere og mere test, trit og retning. Alle over én kam. Nu med stopprøver i børnehaveklassen. Det er helt galt. Lad os sætte kreativiteten fri. Lad os dyrke den kritiske tænkning. Og lad os hylde evnen til at samarbejde med andre, der er forskellige fra os selv. Så skal I se Danmarks børn løbe storgrinende fremad.

Frisindet i Danmark kunne også trænge til et nyt skud tro, gejst og vilje. Christiansborg vil bestemme, hvad tøj vi må gå i, hvor vi må bo, og hvem vi må gifte os med, hvis vi vil leve i Danmark. Det er ikke vejen frem. Danmark var det første land i verden til at sætte pornoen fri. Vi tillod abort, så kvinder selv kunne bestemme over deres krop. Og vi lod homoseksuelle gifte sig. Det er den vej, vi skal venner. Fremad.

Fremad kommer vi også, når vi tør stå op mod den karikatur, at enhver udlænding, der sætter fod på dansk jord, er kommet for at lave os om til et kalifat fra Mellemøsten. Vores velfærd baseres i vidt omfang på, at mange af os har dygtige udenlandske kolleger, som hver eneste dag møder ind på arbejde,

bidrager, betaler deres skat, får deres overenskomstmæssige løn. Hvis de alle sammen tog hjem, og hvis der ikke kom flere i de kommende år, så ville det betyde besparelse på besparelse af vores velfærd. Så ville der ikke blive mere tid i hjemmeplejen. Så ville der ikke blive flere pædagoger i daginstitutionerne. Så ville der blive det modsatte. Mindre af det hele. Vi har brug for flere ikke færre hænder. For vi skal fremad.

Endelig skal vi have pumpet ny tro, gejst og vilje ind i hele Europa, når det kommer til flygtningesituationen. Lad mig være helt klar. Så ingen misforstår mig: Danmark kan ikke tage imod alle dem, der måtte ønske et bedre liv i Europa. Og det skal vi heller ikke. Vi kan ikke redde hele verden.

Men det, vi kan sammen med resten af Europa, er at sørge for, at mennesker ikke hver eneste dag drukner på Middelhavets kyst. Forleden nægtede både Italien og Malta at tage imod en flygtningebåd. Til sidst åbnede Spanien sin havn i Valencia. Vi må holde op med at lade både drive rundt og håbe, at andre tager ansvaret. Vi må samles om fælles løsninger, når det kommer til modtagelse og fordeling af flygtninge og hjemsendelse af migranter. Så migranterne ikke tager afsted, fordi de alligevel bare bliver sendt hjem. Og flygtningene ikke behøver sætte livet på spil, fordi vi hjælper dem og fordeler dem imellem os så godt, som vi kan.

Vi skal genopbygge der, hvor de humanitære katastrofer har været. Så dem, der bor i nærområderne, kan vende hjem. Vi skal lave handelsaftaler, så livet i dag udvikler sig de steder, som folk flygter fra. Vi skal række ud efter verden i stedet for at mure os inde. For så kommer vi fremad.

Vi har et valg. I har et valg.

Skal vi blive ved at kaste symbolpolitik efter vores problemer – eller skal vi prøve noget nyt? Skal vi møde fremtiden med knyttet næve eller fremstrakt hånd? Skal vi fejre menneskers ulykke eller deres succes?

Det går godt i Danmark. Vi har et opsving. Spørgsmålet er: Hvad vil vi bruge det til? Hvis det går så godt, hvorfor skal flere børn så vokse op i fattigdom? Hvis, det går så godt, hvorfor skal vores forurening vokse i stedet for at falde?

Hvis det går så godt, hvorfor skal vi lægge loft over uddannelse, loft over muligheder? Hvis det går så godt, hvorfor kan vi så ikke tage kvoteflygtninge?

Hvis det går så godt, hvorfor skal de stier, vi træder, så være i så forbandede små sko?

Danmark har brug for en ny retning. Skal vi lægge sømmåtter ud eller række ud efter stjernerne?

For os er vejen frem vigtigere end hvem, der bliver statsminister. Vi har aldrig spurgt, hvor sejren var lettest at vinde – men hvor den var vigtigst.

Vores land, ja verden, har brug for, at alle os, der vil et grønnere, stærkere og friere Danmark, rejser sig op – og træder et skridt frem.

For hvis ikke os – hvem så? Hvis ikke nu – hvornår da?

Lad os sammen sætte en ny kurs for Danmark.

Fremad.

Fremad.

Fremad!

Kilde

radikale.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folkemødetale, Politisk tale, Radikale Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-oestergaards-tale-ved-folkemoedet-2018>